

ρωτοπαίγνια ἔνθ' ἄν. «ἀναστενάζω ἐγκαρδιακά». 2) Ἀληθῶς, εἰλικρινῶς Θράκ. (Αἶν. κ.ά.)

γκάρδιακας ὁ, Φοῦρν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ κ ἄ ρ δ ι ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -α κ α ς.

Γ κ ἄ ρ δ ι ο ς 1, τὸ ὅπ. βλ.: "Ὅταν περάσῃ ὅλο τὸ στημόνι ἀπὸ τὸ χτένι, τὸ δένομε 'ς τὸ μπροστινὸ γκάρδιακα καὶ ὑφαίνομε.

γκαρδιακός ἐπίθ. ἐγκαρδιακός Κύπρ.—Α. Παπαδιαμ., Πασχάλ. διηγ., 24 Α. Προβελ., Ποιήμ. 1, 361 Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ, 2, 124 — Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Ἡπίτ. ἐγαρδιακός Κύθηρ. ἐγκαρτιακός Λυκ. (Λιβύσσ.) ἐνγκαρδιακός Κύπρ. γκαρδιακός σύννηθ. γαρδιακός Ἄνδρ. Θήρ. Κέως Κρήτ. ("Ἅγιος Γεώργ.") Λευκ. Λῆμν. Μέγαρ. Μῆλ. Νάξ. ('Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Κοντογόν. Κορών. Λεῦκτρ. Μάν. Οἴτυλ. Σουδεν.), γαιρδιακός Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) νγαρτζακός Κῶς γαρδζιακός Κῶς (Κέφλ.) γκαρτιακός Λυκ. (Λιβύσσ.) γαρ-κιακός Κάλυμν. ἀγκαρδιακός Βιθυν. Ἡπ. (Πάργ.) Κύπρ. Μακεδ. (Δεσκάτ.) — Χ. Χρηστοβασ., Τιμή, 16 ἀγαρδιακός Θράκ. (Αἶν. Μάδυτ.) Ἰθάκ. Λῆμν. ἀνγκαρδιακός Κύπρ. ἀνγαρδοντζακός Ἀστυπ. ἀγκαδκιακός Κύπρ. ἀνγκαδιακός Κύπρ. ἀγκαριακός Ἡπ. Ἰκαρ. ἀγκαρκιακός Κύπρ. γκαρδιακός Ἡπ. (Ζαγορ.) καρδιακός Βιθυν. (Παλλχδάρ. Πιστοκοχ.) Ἡπ. (Χιμάρ.) Θράκ. (Αἶν. Σαμακρόβ.) Κεφαλλ. (Φισκάρδ.) Κρήτ. Κύθν. (Δρυοπ.) Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. ('Ἀρν. Δρυμ. Θεσσαλον. Καταφύγ. κ.ά.) Πελοπν. (Ξεχώρ.) Προπ. (Μαρμαρ.) Χίος (Βροντ. κ.ά.) — Λεξ. Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ. καρδᾱκός Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Ὁφ. Τραπ. κ.ά.) καρδᾱκὸ Τσακων. (Χαβουτσ.) καργῖακός Κῶς (Καρδάμ.) καρτιακός Λυκ. (Λιβύσσ.) καριακός Λυκ. (Λιβύσσ.) καρδεκός Καππ. (Φάρασ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Θηλ. καρδᾱκέσσα Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ Βυζαντ. ἐ γ κ α ρ δ ι α κ ὁ ς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γ κ α ρ δ ι α κ ὁ ς παρὰ Σαχλίκ., Γραφαὶ καὶ ἀφηγήσεις στ. 89 (ἐκδ. G. Wagner, σ. 81). Ὁ τύπ. ἀ γ κ α ρ δ ι α κ ὁ ς καὶ εἰς Βουστρών. (Κ. Σάθα, Μεσν. βιβλιοθ. 2, 432).

1) Πολὺ προσφιλὴς, ἐπιστήθιος σύννηθ.: Εἶναι φίλοι γκαρδιακοὶ σύννηθ. Ὁ Στρατῆς εἶναι γκαρδιακός μου φίλος κι ἄλλο φίλο σὰν κι αὐτὸ δὲν ἔχω Μῆλ. Ἦταν δυὸ φίλοι ἀγκαρδιακοὶ Θράκ. || Γνωμ. Ἀποὺν φίλον γκαρδιακὸ δὲ θὰ ἰδῆς κακὸ Στερελλ. ('Αχυρ.) || Ἄσμ.

Ἀγαπημένο μου πουλλὶ καὶ γκαρδιακὸ μου ταίρι,
ὅ,τι τρανῶ γιὰ λόγου σου ἕνας Θεὸς τὸ ξέρει
ἀγν. τόπ.

Ἀγαπημένο μου πουλλὶ καὶ γαρδιακὸ μου ταίρι,
γαρίφαλο τσῆ ἔιτονιᾶς καὶ τῶν ὀχτρῶ μαχαίρι
Νάξ. ('Ἀπύρανθ.)

Νὰ ξέρω ποῦ κοιμᾷτ' ἀετός, ποῦ βασιλεὺς ὁ ἥλιος
καὶ ποῦ θερίζ' ἡ ἀγάπη μου, ὁ γκαρδιακός μου φίλος
Θράκ. (Αὐδήμ.)

Ἄν εἶσαι φίλος γαρδιακός τσαὶ δὲ φοβᾶσαι χάρο,
δῶσι μου τὸ πακέτο σου νὰ στρίψω 'να τσιγάρο
Μέγαρ.

Σοῦ φέραμ' χαιρετίσματα μαζί μὲ τὸ πανέρι,
γ-ἡ ἀγάπη σου σοῦ τὰ 'στείλε, τὸ γαρδιακὸ σου ταίρι
Λῆμν.

Ἄχ, μάνν' μ', πῶς ἐπέθανες, ἄχ, μάννα καρδᾱκέσσα
(μοιρολ.) Πόντ. (Κερασ.)

Ὦχ, Ἀφένη μου, ὦχ, Κύριέ μου,
ὦχ, γλυκύτατε κ' ἐγαρδιακέ μου

(ἐκ καλάνδων Λαζάρου) Κύθηρ.

Συνών. ἐ γ κ ἄ ρ δ ι ο ς Α1. β) Εἰλικρινῆς, πιστὸς πολ-
λαχ.: Ἄν εἶσαι φίλος γκαρδιακός, τώρα θὰ φανῆς Ἀθῆν.
Δὲ τοὺν μοιάζ' οὐ γιός τ', 'κεῖνους ἦταν ἄθρουπους καρδια-
κός Βιθυν. (Πιστικοχ.) || Ἄσμ.

Τσαὶ 'πὲ σημάδκια ἀγκαρδιακὰ τσ' ἡ πόρτα νὰ σ' ἀνοίξῃ
Κύπρ. γ) Τὸ οὐδ. ὡς οὐσ., μυστικόν, μυχία σκέψις Σ.
Σκίπης, Ἀγ. Βαρβάρ., 113: Ποίημ.

Δὲν καρτερῶ ἀπ' τῇ Μπαρμπαριά τὸ ἀδέρφι μου

γιὰ νὰ 'ρθῇ

μηδὲ κι ἀπ' τὰ μακρόνησα, νὰ πῶ τὸ γκαρδιακὸ μου

2) Ἀμφιθαλὴς υἱός, ἀντάδελφος Ἡπ. Θράκ. (Σαμακρόβ.)
Κεφαλλ. Κρήτ. Μακεδ. (Δεσκάτ. Τσοτίλ.) Πελοπν. (Καλά-
βρυτ. κ.ά.) Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.)—Α. Παπαδιαμ., Πασχάλ.
διηγ., 24 Ν. Πολίτ., Παροιμ., 4, 188: Ἡ μέλισσα κ' ἡ σφήκα
ἦταν ἀδερφάδες γκαρδιακὲς (ἐκ παραμυθ.) Πελοπν. Ἡ θειά
Σοφούλα ἡγάπα τὰ πνευματικά της τέκνα ὡς τέκνα της
ἐγκαρδιακά, τὰ ἐθώπενε, τὰ ἐφίλενε Α. Παπαδιαμ., ἔνθ'
ἀν. || Ἄσμ.

Τρί' ἀδερφάκια ξέβκασι 'πὲ μέσα 'πὲ τὴν Πόλη,
τὰ δυὸ ἦτανε καρδιακὰ καὶ τό 'να ἦταν ξένο
Σαμακρόβ.

Ἄκου, παιδί μου Μαρουδιά,
παρρεύτης ἀνερώτητα,
γι' αὐτὸ θὰ σὲ σκοτώσουνε
τ' ἀδέρφια σου τὰ γαρδιακὰ

Πελοπν. (Μάν.)

Δὲν ἔχει ἀδέρφια καρδᾱκὰ νὰ κλαῖν, νὰ τὰ θρηνοῦνται
Πόντ. (Κερασ.) || Ποίημ.

Σᾶς ὀρκίζω, ἀγκαλιασθῆτε
σὰν ἀδέλφια γκαρδιακὰ

Δ. Σολωμ., 31. Ἀντίθ. ἀ λ λ η λ α δ ἑ ρ φ ι, ἀ λ λ η-
λ ἄ δ ε ρ φ ο ς, ἀ λ λ η λ ο π ρ ὅ γ ο ν ο, μ η λ α δ ἑ ρ φ ι.
β) Ἐπὶ τέκνων ἢ γονέων συνήθως, γνήσιος, νόμιμος Ἡπ.
Λέσβ. Μακεδ. (Καταφύγ. κ.ά.) Πελοπν. (Κορών. Μάν. Σου-
δεν.) Στερελλ. ('Υπάτ.) — Χ. Χρηστοβασ., Τιμή, 16: Δὲν εἶ-
ναι μάννα της γαρδιακιά, τὴν ἔχει καμωμένη μὲ ἄλλη γν-
ναίκα ὁ πατέρας της Κορών. || Ἄσμ.

Ἄν εἶσαι μάννα καρδιακή, νὰ σύρῃς τὰ μαλλιά σου
Λέσβ.

Πρῶτα σ' ἀφίνω 'ς τὸ Θεὸ καὶ δεύτερα 'ς τοὺς ἄγιους
καὶ παραδευτερώτερα 'ς τὴν γαρδιακιά μου μάννα
Σουδεν. || Ποίημ.

Εἶσαι παιδί μου ἀγκαρδιακὸ, ὅσο πὺν εἶμαι τίμια
Χ. Χρηστοβασ., ἔνθ' ἄν. Ἀντίθ. ἀ λ λ η λ ο π ρ ὅ γ ο ν ο,
π ρ ο γ ο ν ὁ ς. 3) Ὁ ἐκ βάθους καρδίας προερχόμενος πολ-
λαχ.: Ἀγάπη γκαρδιακή Ἡπ. Νὰ μαζωχτῇ οὐλὸς ὁ κό-
σμος νὰ κἀνῃ λιτανεία μὲ πίστη καρδιατῆ Πελοπν. (Ξε-
χώρ.) Μοῦ 'πε δυὸ λόγια γκαρδιακὰ Πελοπν. (Δάρα Ἀρχαδ.)
|| Ποίημ.

Βαρειὰ κατάρα γκαρδιακή

Α. Προβελ., Καλόγ. Κλεισ. 3, 63

Καὶ στέναγμα ἐγκαρδιακὸ τ' ὠραῖο στῆθος της σαλεύει
Α. Προβελ., Ποιήμ. 1, 361.

Τὰ τάματα τὰ γκαρδιακὰ
ποὺ τὴν εἰκόνα της στολίζουν

